

РЕШЕНИЕ

№ 6937

гр. София, 15.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7872** по описа за **2023** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

С Решение № 3226 от 06.07.2023 г., постановено по н. а. х. дело № 14503/ 2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 105 състав е отменено Наказателно постановление № 22-4332-020417/ 11.10.2022 г., издадено от началник сектор към СДВР – ОПП, с което на Г. К., ЛНЧ [ЕГН] на основание чл. 185 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП глоба в размер на 120 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК вр.чл.63, ал.1 ЗАНН решението е обжалвано от административно-наказващия орган с искане да бъде отменено, като бъде потвърдено отмененото с него НП. Изложени са доводи, че извършеното административно нарушение е безспорно установено, без да са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които да доведат до незаконосъобразност на наказателното постановление.

В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът не се представлява. Постъпила е молба, с която поддържа жалбата на сочените в нея

основания. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът отрича основателността на касационната жалба по съображения изложени в писмен отговор и молба. Претендира разноски по списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с нея касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според фактическите установявания на въззивната инстанция, на Г. К. е съставен АУАН, за това че на 31.07.2022 г. около 18.05 ч. в [населено място], управлявал лек автомобил марка „Л. Ровер“, модел „Р. Ровер С.“ с рег. [рег.номер на МПС], като поради недостатъчен контрол на МПС, при излизане от паркомясто на [улица]и [улица], реализирал ПТП в паркиран автомобил марка „А.“, модел „С4“, рег. [рег.номер на МПС], като нанесъл щети на задната броня и не останал на място след реализираното ПТП. Във основа на така съставения АУАН е издадено НП за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП.

За да отмени НП СРС е приел, че не е доказано по безспорен начин, че на описаните а АУАН и НП дата и място е настъпило ПТП, съответно че Г. К. е извършил вменените му нарушения, доколкото същите са свързани и предполагат настъпване на ПТП с негово участие. На следващо място СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са нарушени императивните изисквания на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН относно описанието на нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП и обстоятелствата, при които е било извършено.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП задължава водачите да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват.

Съгласно чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, ако няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с ПТП, без да напуска местопроизшествието, да уведоми съответната служба за контрол на МВР на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълнява дадените му указания.

Съгласно разпоредбата на чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие се наказва с

лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв.

За да е налице извършено нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "в" от ЗДвП, законодателят изисква следните кумулативни и задължителни елементи във фактическият състав на това деяние, които следва да са ясно посочени в НП, за да има ясна рамка на нарушението, а именно: да е настъпило пътно произшествие, от което да са последвали само материални щети за автомобилите, които са участвали в него и между участниците в произшествието да няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него.

В конкретния случай, съдът споделя мотивите на СРС, че от доказателствата по делото не се установява по безспорен начин, че е настъпило ПТП и съответно, че Г. К. е осъществил от обективна страна състава на административните нарушения на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП.

От страна на административнонаказващия орган, въпреки че е в негова тежест да докаже съгласно чл.103, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН обстоятелствата, описани в АУАН и наказателното постановление, не са ангажирани доказателства, от които да се установи дали действително на 31.07.2022 г. Г. К., поради недостатъчен контрол на управляваното МПС, е реализирал ПТП.

Наказателното постановление се потвърждава от въззивния съд, когато административното нарушение е доказано по несъмнен начин с всички съставомерни признаци от обективна и субективна страна съгласно чл.303, ал.2 вр. чл.307 НПК вр. чл.84 ЗАНН. Т. пълно главно доказване в случая не е проведено от наказващия орган, върху който съгласно чл.103, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН е тежестта да докаже административнонаказателното обвинение с всички негови елементи.

Споделят се и изводите на СРС, че в нарушение на чл.42, т.4 и чл.57, т.5 ЗАНН, както АУАН, така и оспореното НП не е посочено какъв е резултата от ПТП, дали при него са причинени само имуществени вреди и/или има и пострадали хора, постигнали ли са участниците съгласие относно обстоятелствата по инцидента. На лицето, прието за нарушител, е следвало точно да бъде разяснено от фактическа и от юридическа страна, с АУАН и НП, кога, къде и при какви обстоятелства е извършило нарушението. Неизпълнението на изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН е винаги съществено нарушение в административнонаказателното производство, защото води до ограничаване правото на защита на наказаното лице и заедно с това води до невъзможност съдът да упражни контрол за законосъобразност на НП и да провери дали правилно е приложен материалният закон и определено наказание.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1–2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Искането за присъждането на разноски на ответника по касация не следва да бъде уважено, доколкото не са представени доказателства за извършване на такива.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3226 от 06.07.2023 г., постановено по н. а. х. дело № 14503/ 2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 105 състав.
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: